

Nr 81.

Av herr **Nerman**, *angående utredning om och i vad utsträckning rikets ämbets- och tjänstemän må taga engagemang i det privata affärslivet.*

Det förekommer stundom att höga statsämbetsmän, även militära, mottaga avlönade befattningar i privata företag, i firmors styrelser o. d. Utan att vilja misstänkliggöra någon sådan statsämbetsman måste man säga sig, att en sådan ställning inbjuder till insinuation om ett beroende, som kan inverka på vederbörandes fullgörande av sin statstjänst. Det är säkert också av sådan hänsyn som vissa av rikets högsta ämbetsmän enligt lag eller principiellt avböja samband med privata företag: så statsråd, justitieråd och generaldirektörer. Om också ett engagemang i något fall kan finnas icke otillbörligt, bör dock sådant icke förekomma där engagemanget på minsta vis kan öva inflytande på vederbörandes statstjänst. Det är heller inte tilltalande, att den privata företagsamheten utnyttjar förbindelsen med en statlig auktoritet i sin reklam eller överhuvud för sitt syfte. Att rådande praxis kan behöva granskas, framgår kanske också av ett påpekande av statsrevisorerna i deras senaste berättelse.

På anförda grunder hemställes därför,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t begära en utredning om och i vad utsträckning rikets ämbets- och tjänstemän må ta engagemang i det privata affärslivet.

Stockholm den 21 januari 1946.

Ture Nerman.
